

Sinna, ilma-wallitseja,
 Muinat woimust kunningill',
 Sadat, õnne-holitseja,
 Nida rahho allambill',
 Kaitfat neist ni õnnestust,
 Toot neil' õnne siggidust.

Nida ollet sa ka andnu
 Meije Keisril' wallitsust,
 Temma hoolde tallel' pandnu
 Jäädwa rahho õnnistust
 Kige selle rigile
 Nink me laste lastile.

Lasse meil fest rõõmsast kitta,
 Issand, sinno essa-hoolt,
 Omma Keisrit armsas pitta,
 Tallitada ommalt poolt,
 Mes so awwus tarbis lääp,
 Nigi õnnes allal' jääp.

Kalda Keisri päle mahha
 Tarkust, armo, rõmustust,
 Et ta muud ei ihka, tahha
 Kui iks rahwa õnnistust.
 Õigus olgo temma aww,
 Armo nähta, temma nõww.

Awwita täl rahho anda,
 Sata wogga ellamist,
 Rahho-würsti nimme kanda,
 Keelda ilman söddimist,
 Rahho waimun ellada,
 Rahho armo ärrata.

Anna Keisrill' rohkest nätta
 Nõmo temma õigussust
 Laff' täl kiki paiku jätta
 Tähte ommast heldussust.
 Rahwa kittus, armastus
 Olgo temma perrandus.

Lasse temma nimmel sada
 Kallis kige rahwale
 Mälletusses perra-jäda,
 Õnnistusses ilmale,
 Ja ta helde wallitsus,
 Olgo rigi õnnistus.